

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Med dette forslag til folketingsbeslutning ønsker forslagsstillerne, at der oprettes en erstatningsordning for fiskere, der påføres skade på fartøjer, redskaber og/eller tab af fangst, som skyldes olie- eller gasvirksomhed i havet. Ordningen skal i princippet omfatte den danske kontinentalsokkel. For skader i Nordsøen – begrænset i nord af 62° nordlig bredde, i vest af 4° vestlig længde og Storbritanniens kyst, i syd af Den engelske Kanal og kysten af Belgien, Holland og Vesttyskland, i øst af den danske kyst frem til Skagen og derfra i en ret linje til Paternoster fyr, derfra langs Sveriges og Norges kyster – omfatter ordningen alle fiskeområder uden hensyn til kontinentalsokkelgrænser.

I forbindelse med den stigende aktivitet på olie- og gasudvindingsområdet er det kommet til stigen- de uoverensstemmelse med de gamle brugere af havet, fiskerne, og de nye brugere, som benytter havet i forbindelse med råstofudvinding på olie- og gasområdet.

Man må specielt i forbindelse med de fremtidige aktivitetsudvidelser kunne påregne, at disse uoverensstemmelser vil vokse i omfang, og man vil her kunne frygte, at fiskerne uforskyldt bliver den tabende part.

I forbindelse med erstatningssager er forslagsstillerne enige i princippet om, at det er den, der forurener, der også skal betale, men specielt i forbindelse med olie- og gasudvinding i havet kan det være vanskeligt at lokalisere forureningskilden og dermed gøre et erstatningskrav gældende. På den baggrund ønsker forslagsstillerne, at staten skal træde til som erstatningsyder, men dog selvfølgelig med den mulighed, at kan forurenere findes, skal denne betale erstatningen, jfr. bemærkningerne til punkt 2. Det kan i den forbindelse nævnes, at der ofte kan være tale om betydelige tab for den enkelte fisker, som kan have uoverskuelige følger, mens udgiften set fra statens synspunkt kun skønnes at ville udgøre 8–10 mill. kr. årligt.

Endvidere skal det bemærkes, at den ordning, forslagsstillerne ønsker gennemført for danske

fiskere, i princippet svarer til den ordning, der i Norge blev indført ved kgl. resolution af 23. juni 1976.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Ad 1

Det præciseres her, hvilke genstande der er omfattet af ordningen.

Ad 2

Der nedsættes et nævn til at vurdere, om der er en overvægt af sandsynlighed for, at skadeshændelsen skyldes olie- og gasvirksomhed i havet, og i de tilfælde, dette måtte være tilfældet, at træffe afgørelse om erstatningens størrelse. Nævnet skal bestå af 5 personer med en neutral person som formand. Denne neutrale person skal opfylde betingelserne, der stilles til en landsdommer. De 4 øvrige medlemmer skal bestå af 2 fiskerikyndige personer, en ministerielt udpeget embedsmand samt en person fra oliebranchen. Der skal være mulighed for at anke nævnets afgørelse til fiskeriministeren. Udnævnelsen foretages for 2 år ad gangen med mulighed for genvalg.

Ved vurdering af erstatningsansøgninger skal der især lægges vægt på:

- a) Den skadevoldende genstands art, hvis det kan godtgøres.
- b) Positionen for skadeshændelsen (borefelt, supplybådsrute, rørledning).
- c) Skadens eller skadernes art.
- d) Skadeshændelsens forløb.
- e) Erfaring fra tidligere fiskeri i området.
- f) Rapport om kontrol foretaget af energiministeriet.

I tilfælde af erstatning skal der ved opgørelsen af erstatningen tages udgangspunkt i redskabernes erstatningspris med fradrag for slitage og ælde. Ved beregning af dette fradrag skal der tages hensyn til redskabets gennemsnitlige levetid samt tilstanden, redskaberne antages at have haft ved skadeshændelsen. Fiskeriministeren kan i øvrigt give nærmere retningslinjer for fradragets størrelse. Ved